

LAURA NETZEL

1839-1927

Ballad

för sopran och piano

Opus 35

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Finn Rosengren

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska Akademien

Syftet med Levande musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska Akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska Akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor

Levande musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska Akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 2204/Edition no 2204
2021, rev. 2022 (text only)
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande musikarv
979-0-66166-705-6

Levande musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska Akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Ballad

Laura Netzel, Op. 35
(1839–1927)

Moderato

Ballade

Soprano solo (Danska) *p*

Soprano solo (Franska) *p* Og

Soprano solo (Tyska) *p* La

Piano *p* Der *dim.*

5 **A**

Sneen den føg saa vi - de om Jord mens Non-nen hun sang i det hel - li - ge Kor: Der er
neige à gros flo - cons tom - bait et joy - euse u - ne Sœur chan - tait: Au cou -
Schnee, der feg - te den Er - den - rund, die Non - ne, sie sang aus des Her - zens Grund: Im

9 *mf* *dim.* **B** *cresc.*

Ro - ser i Klo - strets Ha - ve! Og Rid - de-ren kom fra den
vent les ro - ses fris-son - nent lors-que vint d'un tour-
Gar - ten, da blü-hen die Ro - sen! Und der Rit - ter kam ei-nem

f *dim.* *cresc.* *dim.* *dim.*

14

dim.

blo - di - ge Leg, saa rød var hans Bryn - je men Kin - den saa bleg, Hør Klok - ker - ne rin - ger till

dim.

noi sang - lant un che - va - lier bles - sé, mou - rant É - cou - tez les clo - ches qui

To - ten gleich. Sein Pan - zer war blu - tig, die Wan - ge bleich, Hör' der Glok - ken mah - nen - des

18

dim. **p** **p** **C**

A - ve! Og Rid - der - en blev der -

dim. **p** **p**

son - nent. Le preux à souf - frir

dim. **p** **p**

Ko - sen! Bis zum Lenz der Rit - ter im

22

dim.

in - de til Vaar og Non - nen ham ple - jed og læg - te hans Saar; Der er Ro - ser i Klo - strets

dim.

fut long - temps et la vi - e re - vient au prin - temps. Au cou - vent les ro - ses fris -

Klos - ter ruht', die Nonn' ihn pfleg - te und heg - te so gut, Im Gar - ten blü - hen die

26

p **D**

Ha - ve. Hun bad ved hans Le - je saa man - gen en Bøn, hun
dim. son - nent. A son che - vet la Sœur pri - ait
p Ro - sen! Manch in - nig' Ge - bet sie im Her - zen da sprach, im

30

brag - te ham Trøst men selv græd hun i Løn, Hør Klok - ker - ne rin - ger til
p mais en son cœur el - le pleu - rait En - ten - dez vous les clo - ches qui
 stil - len manch' Thrän' aus dem Au - ge brach, Hör' der Glok - ken mah - nen - des

33

dim. **E**

A - ve.
dim. son - nent.
dim. Ko - sen!

p

41

mf Da

mf Beim

cresc.

43

F

Lø - vet blev grønnt og Fug - le - ne sang sig Rid - de - ren at - ter i

mf Et lors - que la fo - rêt re - ver - dit pour son ma - noir le

Blü - ten - glanz und beim Vo - gel - ge - sang der Rit - ter sich wie - der in den

f

46

Sa - de-len svang; Der er Ro - ser i Klo - strets Ha - ve,
 preux par - tit: Au cou-vent les ro - ses fris-son - nent.
 Sat - tel schwang, Im Gar - ten blü - hen die Ro - sen!

49

han jog gjen-nem Lun - den med
 Il chan - tait joy - eux, joy -
 Durch den Hain er jag - te mit

52

jub - len - de Røst, men in - de i Cel - len sad Non - nen saa tyst
 eux dans les bois Mais elle é - tait seule et sans voix
 ju - beln - der Lust, die Non - ne sie sang mit trau - ern - den Brust,

rit.

dim. H Più tranquillo

Hør Klokkerne rin - ger til A - - ve.

É - cou - tez les clo - ches qui son - - - nent.

Hör' der Glök - ken mahnendes Ko - - - sen!

Da Blom - ster - ne vis - ned og Bla - de - ne faldt hans

Quand l'é - té, quand l'é - té do - ra le cô - teau le

Im Spä - ther - herbst der Rit - ter wohl strahl - te vor Glück, mit der

Bryl - lup paa Bor - gen man fej - re - de alt, Der er Ro - ser i

preux prit femme en son châ - teau; Au cou - vent les

lieb - li - chen Braut er kehrt zu - rück. Im, im Gar - ten da

64

*dim.**p*

I

Klo - strets Ha - ve, men Non-nen hun pluk-ked de
 ro - ses fris-son - nent. Mais pour la ma-ri-ée hé-
 blü-hen die Ro - sen! Die letz - ten, wel-che die

dim. *pp*

68

sist' hun fandt, til Bru-den den gla - de i Krans hun dem bandt,
 las, la Sœur, vient cueil - lir sa der - niè - re fleur,
 Non - ne fand, noch der Braut zum Kran-ze zu - sam - men sie band,

dim. *pp*

72

*dim.**pp*

Hør Klok-ker-ne rin - ger til A - ve!
 É-cou - tez les clo - ches qui son - nent.
 Hör' der Glock - ken mah-nen-des Ko - sen!

dim. *pp* *dim.* *p* *pp*

Laura Netzel

Laura Netzel (1839–1927) tillhör skaran av kvinnliga tonsättare som oförtjänt kommit utanför musikhistorieskrivningen. Hon föddes i Rantasalmi i Södra Savolaks med efternamnet Pistolekors, en adlig släkt med finländsk utbredning. Redan när hon var ett år gammal flyttade familjen till Stockholm, där hon sedan bodde resten av sitt liv.

Tack vare sin välbärgade familj fick Laura Netzel en gedigen musikutbildning: hon studerade piano för Mauritz Gisiko och österrikaren Anton Door (under hans vistelser i Stockholm), sång för Julius Günther och komposition för Wilhelm Heintze, samtliga framstående lärarnamn. Fördjupade studier i komposition genomförde hon under Charles-Marie Widor i Paris, en stad som hon flera gånger återvände till.

Laura Netzel debuterade som pianist 1856, således 17 år gammal. I decennier var hon verksam i Stockholms musikliv som pianist, kördirigent (för Harmoniska sällskapet) och konsertarrangör. Hon arbetade särskilt med konserter för välgörenhet och hade ett stort socialt engagemang.

Hon gifte sig 1866 med Wilhelm Netzel, sedermera professor i obstetrik och gynekologi vid Karolinska institutet.

Laura Netzels debut som tonsättare ägde rum 1874 under pseudonymen N Lago, men hon hade komponerat en hel del musik dessförinnan. Hennes verkförteckning omfattar solosånger, verk för kör, pianostycken och kammarmusik. Laura Netzels produktion kom att få förhållandevis stor spridning. Hon fick verk utgivna i både Frankrike och Tyskland och framförda i ännu fler länder.

© *Gunnar Ternhag*, Levande musikalv

Ballad

Inte mycket är känt om tillkomsten av *Ballad*. Tyvärr är inte de musikaliska källorna daterade, men i april 1891 rapporterade flera svenska tidningar att Laura Netzel nyligen fått flera av sina sånger framförda i Paris. Bland dem var detta stycke, som den svenska sångerskan Marie Louise Juel sjöng med tonsättaren som ackompanjator vid en konsert hos den ansedda musikföreningen La trompette. Stycket bör sannolikt ha komponerats strax före detta tillfälle, d.v.s. 1890 eller i början av 1891, knappast tidigare, eftersom balladen inför det svenska uruppförandet 1893 omtalades som ”ny” och ”ny komposition”.

Texten fann Netzel i vissamlingen *Hundrede Viser* av den danske författaren Erik Bøgh (1822–1899). Den mångsysslande Bøgh var författare, viskomponist, teaterman, journalist och porträttecknare. Hans produktion är omfattande med bl.a. över 100 verk för scenen. *Hundrede Viser* trycktes 1862 och utökades senare till *Halvandet Hundrede Viser*. Musiken i dessa visböcker har olika ursprung, men en stor del av sångerna tonsattes av Bøgh själv, så var fallet med denna ballad. I hans egen musikaliska tappning kan stycket beskrivas en enkel strofisk visa i skillingtryckstil.

Det svenska uruppförandet ägde rum i Musikaliska Akademien den 31 januari 1893 med Mathilda Taube tillsammans med Hovkapellet under ledning av Conrad Nordqvist.

Ytterligare två framföranden är dokumenterade, ett i Chicago sommaren 1893 med Carolina Östberg som solist och ett i Helsingfors 30 april 1895 med Alma Hulting som solist och Robert Kajanus som dirigent.

Om Netzel redan vid tillkomsten av verket hade orkester i tankarna eller om orkesterversionen var en senare idé vet vi inte, men allt talar för att hon betraktade båda versionerna som fullt möjliga alternativ. Rent kompositoriskt skiljer de sig åt bara i några mindre detaljer.

Verket blev aldrig tryckt men förekommer i ett flertal manuskript – fyra partitur och fem klaverutdrag är bevarade – vilket tyder på att Netzel arbetade för att få verket spritt och framfört. Vid sidan av originalets danska text finns i dessa manuskript översättningar till både tyska och franska, och man får anta att det var den franska texten som sjöngs vid framförandet i Paris.

I manuskripten med endast dansk text benämns stycket *Ballad*, i de med fransk eller tysk text *Ballade*. Ett av manuskripten har även undertiteln *Les Cloches du Monastère*. Redan Bøghs sång har för övrigt varierande titlar i rubriker och innehållsförteckningar i de två utgåvorna. Den kallas omväxlande *Og Sneen den føg så vide om Jord* (eller bara *Og Sneen den føg*) efter inledningsraden och *Hør Klokkerne ringe!* (eller *Hør, Klokkerne ringer!*) efter texten i omkvädet. Däremot förekommer aldrig ordet ballad i dessa utgåvor.

Det skall också nämnas att det finns ytterligare ett verk av Netzel med titeln *Ballad*. Det har opusstalet 19 och är tonsatt för barytonsolo, kör och orkester (eller piano och orgel) till en text av Heinrich Heine i svensk översättning ("En riddersman red genom däliden fram"). Det uruppfördes i Stockholm i december 1887.

© Finn Rosengren, Levande muskarv

Laura Netzel

Laura Netzel (1839–1927) is one of the body of female composers who have undeservedly been omitted from music history. She was born in Rantasalmi, in Southern Savonia, with the surname Pistolekors, a noble family of Finnish extraction. When she was a year old, her family moved to Stockholm, where she would spend the rest of her life.

Thanks to her well-heeled family, Laura Netzel received a solid musical education: she studied piano for Mauritz Gisiko and the Austrian Anton Door during his stays in Sweden; song for Julius Günther and composition for Wilhelm Heintze, all prominent teachers. She pursued deeper studies in composition for Charles-Marie Widor in Paris, a city to which she returned several times.

Netzel made her debut as a pianist in 1856, at the age of 17. For decades, she was active in the Stockholm music life as pianist, choir conductor for Harmoniska Sällskapet (the Harmonic Society) and concert arranger. She especially worked on charity concerts and was greatly socially engaged.

In 1866, she married Wilhelm Netzel, who later became professor of obstetrics and gynecology at Karolinska Institutet.

Netzel made her debut as a composer in 1874, under the pseudonym N. Lago, but she had composed quite a lot of music previously. Her body of works comprises solo songs, works for choir, piano and chamber music. Netzel's production eventually came to enjoy relatively great circulation. She had works published in both France and Germany, and performed in several more countries.

© *Gunnar Ternhag*, Levande musikarv
Trans. Martin Thomson

Ballad

Not much is known about the origins of *Ballad*. Unfortunately, the musical sources are not dated, but in April 1891 several Swedish newspapers reported that Laura Netzel had recently had a number of her songs performed in Paris. Among them is this piece, which the Swedish singer Marie Louise Juel performed with the composer as accompanist at a concert for the prestigious music society La Trompette. The piece was likely composed shortly before this occasion, that is, 1890 or in the beginning of 1891, but not earlier, since the ballad was described as a 'new composition' at its Swedish premiere in 1893.

Netzel discovered the text in a song collection titled *Hundrede Viser* (One Hundred Songs) by the Danish author Erik Bøgh (1822–1899). The multifaceted Bøgh was an author, song composer, theatre man, journalist and portraitist. His production is vast including over 100 works for the stage. *Hundrede Viser* was printed in 1862 and expanded later to *Halvandet Hundrede Viser* (One Hundred Fifty Songs). The music in these books is of varying origin, but a significant number of the songs were composed by Bøgh himself. This was even the case for this ballad; his musical rendering of the piece could be described as a simple strophic song in the style of a broadside.

The Swedish premiere took place at Musikaliska Akademien (The Royal Swedish

Academy of Music) on 31 January 1893 with Mathilda Taube as the soloist together with the Hovkapellet (The Royal Court Orchestra) under the direction of Conrad Nordqvist. Two further performances are documented: one in Chicago during the summer of 1893 with Carolina Östberg as the soloist, and one in Helsinki on 30 April 1895 with Alma Hulting as the soloist and Robert Kajanus as the conductor.

It is not clear if Netzel had an orchestra in mind when the work came into being, or if the orchestral version was a later idea, but everything points to her considering both versions as fully feasible alternatives. From a purely compositional perspective, they differ only in a few minor details.

The work was never printed but exists in a number of manuscripts – four scores and five piano reductions are preserved – which suggests that Netzel put an effort into disseminating the piece and having it performed. Alongside the Danish text in these manuscripts, there are translations to both German and French, and one must assume that it was the French text that was sung at the performance in Paris.

In the manuscript with only Danish text the title of the piece is *Ballad*, in those with French or German text, it is titled *Ballade*. One of the manuscripts also has the subtitle *Les Cloches du Monastère*. Similarly, Bøgh's song was also given a variety of names both in the heading on the page and in the table of contents of his two editions. It is called *Og Sneen den føg så vide om Jord* (or simply *Og Sneen den føg*) after the first line of text, as well as *Hør Klokkerne ringe!* (or *Hør, Klokkerne ringer!*) after the text in the refrain. The word ballad, however, does not make an appearance in these editions.

It should also be mentioned that there is an additional work by Netzel with the title *Ballad*. It has the opus number 19 and is composed for solo baritone, choir and orchestra (or piano and organ) to a text by Heinrich Heine in Swedish translation ('En riddersman red genom däliden fram' – A Knight Rode Forth through the Glen). This was premiered in Stockholm in December 1887.

© Finn Rosengren, Levande musikarv
Trans. Nicole Vickers

Kritisk kommentar

Källmaterial

Autografer

Samtliga i Musik- och teaterbiblioteket, Stockholm

Versionen för sång och orkester, partitur

A1 Huvudkälla. Noter rar 758. Manuskriptet märkt I 4863, accessionsnummer 1927/1304. Titelsida + 17 notsidor. Dansk text.
På titelsidan står följande: "Ballad / för Sopran / med Orchester / af / Lago. / Op: 35. / Partitur."
På första notsidan är titeln "Ballad."

A2 Noter rar 755. Manuskriptet märkt I 4864, accessionsnummer 1927/1304. Titelsida + 19 notsidor. Tysk och fransk text.
På titelsidan står följande: "Ballade / mit Begleitung des Orchestersterns [sic] / von / N. Lago. / Op: 35. / Partitur."
På första notsidan är titeln "Ballade."

A3 Noter rar 756. Manuskriptet märkt I 4864 ^a, accessionsnummer 1927/1304. Titelsida + 19 notsidor. Dansk och fransk text.
På titelsidan står följande: "Ballade / pour Soprano / avec Orchestre / par / N. Lago. / Op: 35. / Partition."
På första notsidan är titeln "Ballade."

A4 Noter rar 757. Manuskriptet märkt I 4864 ^b, accessionsnummer 1927/1304. Titelsida + 19 notsidor. Fransk text.
På titelsidan står följande: "Ballade / pour Soprano / avec Orchestre / par / N. Lago. / Op: 35. / Partition."
På första notsidan är titeln "Ballade."

Alla partituren är skrivna på samma sorts notpapper. B.&H. Nr.3.C. 16 system. De är även skrivna med väldigt likartad utformning av titelsidorna och mycket likartad layout och piktur, vilket allt tyder på att de är skrivna någorlunda samtidigt.

Versionen för sång och piano

A5 Noter rar 418. Accessionsnummer 1913/790. Titelsida + 6 notsidor. Dansk text.
På titelsidan står följande: "Sopran-Aria / vid / Piano. / af / Lago. / op. 35."
På första notsidan är titeln "Ballad."

A6 Noter rar 402. Accessionsnummer *1941/344. Titelsida + 7 notsidor. Dansk text.
På titelsidan står följande: "Ballad. / med accompagnement af Piano / af / Lago. / Op: 35."
Överst på sidan står en dedikation: "Till Fru Dagmar Sterky / från / L."

På första notsidan är titeln "Ballad."

A7 Noter rar 752. Manuskriptet märkt med I 4865, accessionsnummer 1927/1305.

Titelsida + 7 notsidor. Tysk text.

På titelsidan står följande: "Ballade / mit Begleitung des Pianoforte / von / N. Lago. / Op: 35."

På första notsidan är titeln "Ballade."

A8 Noter rar 753. Manuskriptet märkt I 4865 ^a, accessionsnummer 1927/1305. Titelsida + 6 notsidor. Fransk text.

På titelsidan står följande: "Ballade / pour soprano avec accompagnement / de Piano / par / N. Lago. / op: 35."

På första notsidan är titeln "Ballade."

A9 Noter rar 754. Manuskriptet märkt I 4874, accessionsnummer 1927/1316. Titelsida + 6 notsidor. Fransk och tysk text.

På titelsidan står följande: "Ballade / avec accompagnement de Piano / par / N. Lago. / op. 35".

På första notsidan är titeln "Les Cloches du Monastère / Ballade d. Eric Bøgh." Överst till höger står "Trad. du Danois". All denna text över noterna är sedan överkorsad.

Även för dessa manuskript gäller att titelsidor, layout och piktur är tämligen lika, men inte så markant lika som partituren.

Av texten på titelsidorna framgår att Netzel betraktade framförande med sång och piano som ett fullt möjligt alternativ. I **A5**, på första sidan, står ordet "Klaverutdrag" framför pianots översta notsystem, men för övrigt används inte detta ord, och slutsatsen måste bli att vi har att göra med två likvärdiga versioner.

Tryckta utgåvor av dikten

B1 Erik Bøgh: Hundrede Viser, Gandrup, Köpenhamn [1862]. Sången har nr 84 i boken och har titeln "Hør Klokkerne ringe!" I bokens innehållsförteckning är den dock upptagen efter sina inledningsord: "Og Sneen den føg saa vide om Jord". Dikten är tonsatt av Bøgh själv.

B2 Erik Bøgh: Halvandet hundrede viser, Gyldendalske boghandels forlag, Köpenhamn 1881. Sången har nr 39 i boken och har den från **B1** något avvikande titeln "Hør, Klokkerne ringer!" I innehållsförteckningen är den benämnd "Og Sneen den føg". Enligt uppgifter i boken skrevs sången 1860.

Vi har som framgår av ovanstående att göra med 4 musikaliska källor med dansk text, 5 med fransk och 3 med tysk. Ingen av källorna är försedd med datering, och det har inte heller varit möjligt att avgöra deras ordning inbördes. Vem som stått för översättningarna till franska och tyska är också obekant. Möjligen är de utförda av Netzel själv.

De olika språken har tvingat Netzel till olikartad utformning av framför allt rytmiken, men även när man jämför sångstämmorna med text på samma språk finns det varianter i

detaljerna. Framför allt de dynamiska anvisningarna förefaller ibland förbryllande. Ett manuskript kan ha crescendo på samma ställe som ett annat har diminuendo eller ingen markering alls. Och ibland står dessa markeringar i total kontrast mot det som är skrivet i orkester-/klaversatsen. Även mellan olika instrument i orkestern finns skillnader när det gäller de dynamiska anvisningarna. Ibland kan det utifrån musikens struktur kännas motiverat, men ibland har de olika markerade stämmorna samma funktion, och man frestas tro att Netzel med sina crescendo- och diminuendopilar snarast avser en espressiv färgning av tonen, kanske i form av ett uttrycksfullt < >.

Levande Musikarv publicerar nu både orkester- och pianoversionen. De skiljer sig åt i vissa detaljer; förutom divergenser ifråga om artikulation och nyansering finns även mindre skillnader i själva tonmaterialet i orkester-/pianosatsen, men inte fler än att det bör vara möjligt att sjunga från pianoversionen även vid ett framförande med orkester. Det har känts angeläget att ge ut verket med sångtexten återgiven på alla tre språken, och detta har lett till följande källsituation:

A1 är huvudkälla för orkesterversionen inklusive sångstämman med dansk text, **A4** är källa för sångstämman med fransk text och **A7** för sångstämman med tysk text.

För pianoversionen är **A5** huvudkälla vad gäller klaversatsen, medan sångstämman på alla tre språken är identisk med den som står i orkesterpartituret.

I sångstämman i de franska och tyska versionerna har införts de bågar och dynamiska anvisningar som är utsatta i respektive manuskript. Vi kan se Netzels variationsrikedom i detta avseende, och åtminstone en del av anvisningarna kan nog fungera som alternativ även vid framföranden på de andra språken.

Kommentarer till pianoversionen

Några generella påpekanden:

- Repetitionsbokstäverna i denna utgåva är utsatta av utgivaren.
- I Netzels manuskript inleds ny versrad enligt dåtidens praxis alltid med versal. Detta har inte följts i utgåvan.
- Interpunktionen i sångtexten i manuskripten är ganska ofullständig och inkonsekvent. Utgivaren har ändå valt att återge den som den är skriven i respektive manuskript.

<i>Takt</i>	<i>Stämman</i>	<i>Kommentar</i>
5	Solo (danska)	”Sneen” är tvåstavigt på danska, men Netzel har endast skrivit en ton.
5	Piano, övre systemet	Tremolot är i A5 noterat på följande sätt, d.v.s. med tre balkar, fjärdedelsvis och med hjälp av upprepningstecken:

I A6, A7, A8 och A9 är det endast två balkar noterade, varför man också kan göra tolkningen att Netzel avsett en 16-delsrörelse i stället. Detta gäller i takt 5-12 och 25-27.

Från 63 till slut är det dock tre balkar även i dessa manuskript.

10	Solo
(franska)	Netzel använder sig i alla de franskpråkiga manuskripten av stavningen "frisonnent" på alla ställen detta ord återkommer.
14	Solo
(franska)	I A4 finns även en båge från första till andra noten.
14	Solo	Sista åttondelen i takten är <i>fiss1</i> i de danskspråkiga källorna och <i>aiss1</i> i de tyskspråkiga.
15	Piano, undre systemet	Under tredje slaget i undre systemet står anvisningen "Klocka".
20	Solo	A2 och A7 har <i>fiss1</i> .
24	Solo
(franska)	Texten i A4 är så sammanpressad här att det inte går att se något skiljetecken. Utgivaren har tillfogat en punkt.
43		A2, A3 och A7 har <i>Animato</i> (med stor eller liten begynnelsebuktav), A4 och A8 har <i>Tempo ben marcato</i> .
49		Denna takt saknas i A8!
49	Piano, undre systemet	De två noterna med uppåtriktade skaft på andra slaget i det undre systemet är i samtliga manuskript (utom i A8, där takten saknas) noterade som punkterad 8-del+ 16-del, alltså en underdelning i 4/4-takt.

Det kan tänkas att Netzel verkligen ville ha en tillspetsad rytm, och i A6 och A9 är 16-delen tydligt skriven till höger om åttondelen i det övre systemet. Men utg. har ändå valt att notera som fjärdedel+8-del i 12/8-takt.

- 55 Piano, övre systemet I samtliga manuskript är a-t noterat som gississ.
- 57 *A4* har *più tranquillo, tempo I mo* och *A8* det likartade *più tranquillo tempo I*. Övriga källor har endast *più tranquillo*.
- 58 Solo Nyansbeteckningen finns i alla källor utom *A1*.
- 62 Piano, undre systemet Den lilla fanfaren i överstämman har olika notvärden på de tre första tonerna i de olika manuskripten. *A6* och *A7* har punkterad 8-del+två 32-delar medan *A5*, *A8* och *A9* har punkterad 8-del+två 16-delar. Innebörden i det senare notationssättet är oklar; är det bara en felnotation, eller innebär det att 16-delarna skall "dras ihop", så som de ofta spelas i fanfarer med triolinslag? Utg. har noterat tonerna som de är skrivna i samtliga partitur, nämligen med 8-del+två 16-delar.
- 68 Solo (danska) Texten i *A1* är "sist' hun fandt". Textkällan (*B*) har det tvåstaviga "sidste". Utg. har behållit enstavigheten men justerat ordet till dansk stavning.
I övriga manuskript med dansk text står det "sist" utan apostrof.
- 72 Piano, övre systemet I *A5*, *A6*, *A7* och *A9* är notationen i det övre systemet följande:

Innebörden i upprepningstecknet bör vara att tremolona skall förlängas över andra resp, fjärde taktslaget, inte att figurerna skall upprepas i sin helhet. Pauserna, som saknas i orkesterversionen, är endast till för att ge plats åt vänsterhandens meloditoner på första och tredje taktslaget och således onödiga på andra och fjärde slaget, där i stället ett kontinuerligt tremolo måste vara att föredra.